

ת"פ 32036/09/18 - מדינת ישראל נגד עווד עדוי, סלים עדוי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 32036-09-18 מדינת ישראל נ' עדוי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עווד עדוי
2. סלים עדוי

הנאשמים

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשמים הודו והורשעו, במסגרת הסדר טיעון מיום 18.3.19, בכתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא** - לפי סעיפים 380 ו-29 לחוק העונשין תשל"ז-1977, ו**חבלה במזיד ברכב בצוותא**, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 16.12.17, סמוך לשעה 15:00, בטורעאן, העמיד המתלונן א' ס' את רכבו ליד בית סבתו, על מנת להורידה מהרכב, כאשר הרכב עמד בחלקו על המדרכה ובחלקו על הכביש. באותו הזמן עבר במקום רכב הנהוג על-ידי נאשם 1, כשנאשם 2 יושב לצדו, ונעצר ליד רכבו של המתלונן. הנאשם 2 החל לקלל, היות והרכב חסם באופן חלקי את הכביש, והמתלונן הסביר לו כי הוא מוריד את סבתו מהרכב.

לאחר שהמתלונן החל בנסיעה לאורך מספר מטרים קדימה, חסמו אותו הנאשמים עם רכבם, יצאו מהרכב, ויחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, זרקו אבנים על רכב המתלונן, וגרמו לנזקים למכסה המנוע ובקדמת הרכב.

הנאשמים תקפו את המתלונן בכך שהנאשם 1 נתן למתלונן מכות אגרופ בפיו, ואילו הנאשם 2 אחז באבן והכה במתלונן, עד שהופרדו על-ידי אחרים שהיו במקום.

כתוצאה מהאירוע פונה המתלונן באמצעות אמבולנס לבית חולים, שם נמצא כי סובל מחתך באורך 2 ס"מ, ומחתך שטחי שאינו מדמם באורך של 1 ס"מ בקרקפת, אשר הצריכו הדבקת המקום, וכן לפגיעות

בשיניים תותבות, והוא אושפז למשך יום אחד.

3. ביום 18.3.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשמים הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם, והופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינם. ב"כ הנאשמים ביקשו כי התסקיר יתייחס גם לאפשרות של ביטול ההרשעה, אולם בהעדר המלצה חיובית באשר לכך בתסקירי שירות המבחן בסופו של דבר זנחו טענות אלה.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1

4. **שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 1 צו מבחן למשך 18 חודשים, וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.**

בהתאם לתסקיר מיום 5.9.19, הנאשם 1, בן 22, רווק המתגורר בטורעאן. עובד במסעדה משפחתית. בן למשפחה בת שבע נפשות המהווה, לדבריו, גורם תמיכה משמעותי עבורו. סיים 12 שנות לימוד במסלול כלכלה וחשבונאות, ולו בגרות מלאה. עם תום לימודיו עבד במשך כשנתיים וחצי באטליז בכפר, ולאחר מכן השתלב בעסק המשפחתי.

אין לנאשם 1 הרשעות קודמות. הנאשם נטל אחריות על מעשיו וביטא חרטה עמוקה. לדבריו, ביום האירוע נסע בכפר עם חברו ואחיו של חברו, עד שנתקלו ברכבו של המתלונן כשהוא חוסם את הכביש. לאחר שעקפו אותו, החל המתלונן לקלל אותם, אמר דברים קשים על אחותו של נאשם 2, אשר נפטרה, ואף ניסה לחנוק את אחיו של נאשם 2. הוא ניסה להפריד בין המתלונן ובין נאשם 2, ובתוך כך הכה את המתלונן. לאחר שהמתלונן נפגע, הנאשם 1 נבהל וברח מהמקום יחד עם נאשם 2. הנאשם 1 מתאר תחושות של חשש גדול ובושה מהאירוע ומהנזק שגרמו למתלונן.

הנאשם 1 מסר כי לאחר האירוע התקיימה סולחה והציג את הסכם הסולחה. הנאשמים התנצלו בפני המתלונן ושילמו סך 50,000 ₪ למתלונן.

מדברי המתלונן לשירות המבחן, נמסר כי דובר בוויכוח שנוצר מפאת אי הבנה, וכיום היחסים בינו ובין הנאשמים טובים והוא אינו חושש מפניהם. המתלונן מסר כי מבקש מבית המשפט להתחשב בהם ולאפשר להם להמשיך ולשקם את יחסיהם.

שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון והסיכוי באשר לנאשם 1, התרשם כי אין הוא פועל מתוך דפוסי עבריינות מושרשים, וכי הוא מסוגל לבטא אמפטיה כלפיה האחרים ובעל יכולת הסתגלות תקינה למסגרות. הנאשם 1 מבטא רצון לאורח חיים תקין, ולהתרחק ממוקדים בעייתיים בסביבתו. ההליך המשפטי חידד את הבנתו כי עליו לערוך שינוי בחייו.

שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך, ברמת חומרה נמוכה, להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן סבר כי יש מקום לשלב את הנאשם בהליך טיפולי על מנת לצמצם את הסבירות לחזרה על התנהגות פורצת גבולות בעתיד. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי.

חרף החשש שהביע הנאשם 1, שירות המבחן **לא התרשם כי תיגרם פגיעה כלשהי בעתידו במידה ויורשע בדיון.**

לאור האמור הומלץ על-ידי שירות המבחן כאמור ברישא פסקה זו.

נאשם 2

5. **שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 2 צו מבחן למשך 18 חודשים, וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.**

בהתאם לתסקיר מיום 2.9.19, הנאשם 2 בן 21, רווק הגר בטורעאן. עובד בחברת משאיות משפחתית. בן למשפחה בת עשר נפשות, ולו אחות נוספת שנפטרה לפני כחמש שנים, בגיל 18, בעודה בהריון. הנאשם 2 רואה במשפחתו גורם תמיכה משמעותי.

סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. לדבריו, לאחר פטירת אחותו, חווה משבר נפשי שהקשה עליו לסיים לימודיו. עם תום הלימודים השתלב בעסק המשפחתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 נוטל אחריות ומביע חרטה עמוקה על מעשיו. לדבריו, ביום האירוע נסע יחד עם חברו עד שנתקלו ברכבו של המתלון כשהוא חוסם את הכביש. לאחר שעקפו את הרכב, החל המתלון לקלל אותם ואמר דברים קשים על אחותו שנפטרה, ואף ניסה לחנוק את אחיו של נאשם 2. הנאשם תיאר כעס רב ופגיעה בעקבות דברי המתלון, ולדבריו התקשה לשלוט ברגשותיו ואיבד שליטה על התנהגותו, באופן בו הרים אבן והכה באמצעותו בראשו של המתלון. מיד לאחר הפגיעה ברח מהמקום, משום שלדבריו, נבהל כתוצאה ממעשיו. הנאשם 2 מסר כי מתחרט על מעשיו וחש כישלון על הדרך בה הגיב באירוע.

שירות המבחן ציין כי הושג הסכם סולחה בין הנאשמים ובין המתלון כפי שתואר בעניין הנאשם 1 לעיל ופירט את עמדת המתלון כי סלח לנאשמים כפי שצוין לעיל.

שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון והסיכוי ביחס לנאשם 2, וציין כי הוא נעדר דפוסים עברייניים או אלימים מושרשים, בעל מודעות ותובנה לחומרת העבירות והשלכותיהן. שירות המבחן התרשם מקיומה של סביבה תומכת ומיכולת הסתגלות תקינה למסגרות מצד הנאשם, ומקיומו של סיכון נמוך, ברמת חומרה נמוכה, לחזרה על התנהגות אלימה בעתיד. שירות המבחן העריך כי שילוב הנאשם בטיפול עשוי להפחית את הסיכון להתנהגות פורצת גבולות בעתיד. הנאשם 2 גילה נכונות להשתלב בהליך הטיפול.

באשר להרשעתו בדין סבר שירות המבחן כי לא התרשם שתגרם לנאשם פגיעה ממשית במידה ותותר על כנה.

לאור האמור הומלץ על-ידי שירות המבחן כאמור ברישא הסעיף.

ראיות לעונש

6. המאשימה הגישה צילומים של המתלונן המתעדים את חבלת הראש המדממת שנגרמה לו.

להגנת הנאשמים העיד המתלונן מר א' ס', בן 44, נשוי ואב לשלושה, שהתייצב בישיבת הטיעונים לעונש. לדבריו, הנאשמים הם שכניו והם ביחסים טובים במשך שנים רבות. לדבריו, לאחר האירוע הושגה סולחה, והיחסים ביניהם כעת שוב טובים וקרובים. הוא אינו מבקש פיצוי נוסף, וביקש להתחשב בעונשם של הנאשמים.

אחיו של המתלונן, עו"ד א' ס', שאינו מייצג בתיק, מסר לבית-המשפט כי מאז האירוע חלפו שלוש שנים, המשפחות תמיד היו בקשר טוב והאירוע נפל עליהן כרעם ביום בהיר. בהתערבות מכובדים הושגה סולחה, וכיום חשוב להם להישאר בעתיד ביחסים טובים.

ביום 13.11.19 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב, ואילו ב"כ הנאשמים טענו בפניי בע"פ.

טיעוני הצדדים לעונש

7. טיעוני ב"כ המאשימה

המאשימה, בטיעונים כתובים, טענה כי מתחם העונש לעבירה נע בין מאסר קצר, אשר יכול וירוצה בעבודות שרות, וועד לשנת מאסר בפועל, כולל ענישה נלווית.

המאשימה טענה, בהמשך לאמור, כי אין הצדקה, על אף המומלץ בתסקיר שרות המבחן, לסטות ממתחם הענישה ולהימנע מרכיב של מאסר בפועל, ועתרה להציב את עונשם של שני הנאשמים ברף הבינוני של מתחם הענישה, תוך הטלת מאסר לריצוי בעבודות שרות. בנוסף טענה המאשימה כי יש להשית תשלום פיצוי, נס, התחייבות, ופסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

8. טיעוני ב"כ הנאשם 1

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת צו מבחן וצו של"צ. נטען, כי הנאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, תרם לחיסכון בזמן שיפוטי, נטל אחריות מלאה על מעשיו, והביע חרטה עמוקה. נטען, כי מדובר בצעיר שהנו כיום בן 23, ובמועד ביצוע המעשים היה בן 20, ללא עבר פלילי. מאז ספטמבר 2019 אף זוכה לטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן. מדובר באירוע שבוצע באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, שהנו בבחינת איבוד שליטה רגעי, כאשר בין משפחות הנאשמים והמתלונן שררו יחסים טובים ולא היה קיים סכסוך. המשפחות, לאחר האירוע, הגיעו להסכם סולחה, והשיבו את היחסים לקדמותם. הפיצוי הכספי ששולם למתלונן במסגרת הסכם הסולחה עומד על 50,000 ₪. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך ברמת חומרת נמוכה להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. ככל שיקבע מתחם שהרף התחתון שלו עומד על עונש מאסר, הגם כזה שירוצה בעבודות שירות, ביקש הסנגור מבית-המשפט לשקול לסטות מן המתחם משיקולי שיקום. נטען, כי הטלת מאסר, גם לריצוי בעבודות שירות, תפגע בנאשם ותהווה השלכה שלילית עליו.

9. טיעוני ב"כ נאשם 2

ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם 2 ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהורות על הטלת צו מבחן וצו של"צ. נטען, כי מדובר בצעיר שנטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה עמוקה, ופיצה את המתלונן במסגרת הסכם סולחה. עמדת המתלונן חיובית והוא ביקש כי בית-המשפט יקל בעונשם של הנאשמים על מנת שיוכלו להמשיך ולשקם את יחסי השכנות שלהם. המתלונן ציין כי אינו חושש מפניהם. אין לנאשם 2 הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים או אלימים וכי הוא מודע לחומרת המעשים. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך והמלצתו חיובית. לפני מספר חודשים שולב הנאשם 2 בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. ככל שבית-המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוה יותר, ביקש הסנגור לסטות בעניינו של נאשם 2 מן המתחם, משיקולי שיקום. עוד ביקש הסנגור, נוכח הסכם הסולחה, להימנע מהטלת רכיב ענישה כספי, וכן להימנע מפסילת רישונו של נאשם 2, המתפרנס מנהיגה, ופסילה עלולה לפגוע בהליך השיקום שלו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

10. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצעו הנאשמים הנם שלמות גופו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הציבור ועל היחידים מפני מעשי אלימות ובריונות. כאן בפנינו בצעו הנאשמים עבירת אלימות בצוותא בשל עניין של מה בכך שהביא לסיכון ממשי בשל התלקחות אלימה. ויכוח על אודות נהיגה בכביש המסלים להתנהגות אלימה של אדם לרעהו, ומתדרדר

לתקיפה בצוותא הגורמת לחבלות - הנו תופעה נפוצה ופסולה שיש להוקיע, והמחייבת ככלל ענישה מחמירה.

11. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11)**, הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שבבישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

'רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה' (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009).

ובהמשך:

'המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע'.

נסיבות ביצוע העבירה

12. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשמים תקפו את המתלון, אשר עצר את רכבו, על מנת להוריד את סבתו בביתה, ובחלקו חסם את דרכם בכביש. הנאשם 2 קילל את המתלון, והנאשמים חסמו את דרכו של המתלון באמצעות רכבם. יחד עם אחרים, יצאו מהרכב, השליכו אבנים לעבר רכבו של המתלון ותקפו אותו במכות אגרוף לפניו ובמכת אבן לראשו עד שהופרדו מן המתלון בהתערבות אחרים.

הנאשמים גרמו למתלון לחתכים בראשו ולפגיעה בשיניו, באופן שהצריך אשפוז וטיפול, ולנזקים לרכבו של המתלון. עיינתי בתמונות המתעדות את הפגיעות במתלון. הנזק הגופני שנגרם למתלון אינו כבד, אם כי בחבלת ראש עסקינן, על הסיכון שבכך. המתלון טופל רפואית ואושפז. מדברי המתלון, שהעיד

כאמור לטובת הנאשמים, ניתן היה להתרשם כי לא נותרו אצלו נזקים נפשיים יוצאי דופן, וכי הוא סלח ומחל לנאשמים.

שני הנאשמים טענו בפני שרות המבחן כי גם המתלונן הסלים במידה מסויימת את האירוע, כי קילל את הנאשמים ואף השמיע אמירות קשות לגבי אחותו המנוחה של הנאשם 2. מדובר בטענות עובדתיות אשר לא ניתן לקבלן כעובדה, משלא הוסכמו על ידי הצדדים, לא נכללו בכתב האישום המתוקן, ולא הובאו לתגובת המתלונן, על אף שהעיד לעונש. יחד עם זאת, ראוי לציין כי המאשימה לא התייחסה לדברים אלה בטיעוניה לעונש כלל.

מכל מקום, גם אם אניח שקיימת אפשרות שהמתלונן קילל, אין הדעת סובלת כי יוכוח פעוט על אודות מחלוקת בשעת השימוש בכביש יסלים למעשה אלימות כמו כאן.

התיאור שבכתב האישום, לפיו כל חלקו של המתלונן בתקרית היה עצירה בכביש כפרי, כדי להוריד מהרכב אישה מבוגרת שאותה הסיע, וכי כתוצאה מכך זעמו הנאשמים ותקפו אותו - הנו תיאור המביא למסקנה כי הנאשמים תקפו את המתלונן ללא כל נסיבה מקילה, או ללא הסבר המניח את הדעת.

אף שהאירוע המדובר אינו כרוך בתכנון מוקדם, יש לזקוף לחובת הנאשמים את ביצועו תוך חבירה זה לזה ולאחרים, ואת ביצוע המעשים לאור יום, בעיבורו של הכפר בו מתגוררות משפחתם ומשפחת המתלונן, ולהם יחסי שכנות תקינים לאורך שנים.

אם כן, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

יצוין כי בטיעוניהם לעונש זנחו ב"כ הנאשמים את עתירתם, שהועלתה בהסדר הטיעון, לביטול הרשעתם של הנאשמים בדין, וממילא סברתי כי בנסיבות העניין, ובהתאם לכללי הפסיקה, לא היה כל מקום בעניין דנן לביטול ההרשעה.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות מחמירות, מעלה קשת רחבה של עונשים שהוטלו. ניתן לעיין בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אדם במסעדה, יחד עם אחר, למתלונן נגרמו רגישות בראש ובעין והוא נזקק לטיפול. לאחר שניסו להרחיקו מהמתלונן תקף אדם אחר באמצעות בקבוק בירה בראשו, חלקן כשהוא שכוב על הרצפה, ואף הוא נחבל ונזקק לטיפול.

בית משפט השלום הטיל עליו עונש של **11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים**. על שותפו לביצוע העבירות הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 9037/14 **יואב בן קסוס נ' מדינת ישראל** (8.2.16), המבקשים, אשר פגעו במתלונן במסגרת קטטה, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, ונדונו לעונשים של **11 ו-15 חודשי מאסר בפועל**. צוין כי למבקש 1 אין עבר פלילי ותסקירו היה חיובי, ואילו למבקש 2 עבר פלילי ותסקירו היה שלילי. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחו.

ג. ע"פ (י-ם) 53061-02-13 **נתן נ' מדינת ישראל** (30.5.13) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שפגע באדם שהעיר לו העיר לו על נהיגה פסולה. **הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, ו-5,000 ₪ פיצוי למתלונן**. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור, וקבע כי העונש שנגזר הולם את נסיבות המקרה, בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער, שעברו כולל 5 הרשעות קודמות.

ד. ת"פ (מח' חי') 18531-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (16.4.12), הנאשמים, ללא עבר פלילי, הורשעו בעבירה של גרימת חבלה חמורה ונאשם 1 הורשע בנוסף בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמים, אחים ובעלי מסעדה, תקפו את המתלונן על רקע ויכוח בעניין חנית רכב, וגרמו לו לשבר בשורש כף היד. הסדר טיעון הושג לאחר שמיעת פרשת התביעה כולה. **על נאשם 1 הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי עבודות שירות, וכן הוטלו על השניים מאסרים על-תנאי ופיצוי למתלונן**.

ה. רע"פ 4483/12 **שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.12) המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בתקיפת נהג מונית יחד עם נוספים, שגרמה לנהג לחבלות. חלקו של המבקש בתקיפה הוא בהשלכת אבן לעבר נהג המונית. הוטלו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, ועונשים נוספים. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש, וגזר על המבקש עונש של **12 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות הערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

ו. רע"פ 6219/12 **אדם סרוסי נ' מדינת ישראל** (5.6.14), המבקש הורשע בתקיפתו של שומר באתר בנייה, יחד עם אחר. הרשעתו בוטלה והוטל עליו צו של"צ. ערעור המדינה לבית-המשפט המחוזי התקבל, המבקש הורשע, ונגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. בית-המשפט העליון ביטל את גזר-דינו של בית-המשפט המחוזי, וקבע כי משום שעד למועד פסק-

דינו, השלים המבקש את שעות צו השל"צ, לא ניתן היה להטיל עליו עונש מאסר בפועל.

ז. ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16/5/17), בעקבות סכסוך על זכות שימוש בדרך, תקף המערער את המתלונן באגרוף בפניו וגרם לו לשבר באף. נגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי בסך 7,500 ₪ למתלונן**. הערעור למחוזי נדחה.

ח. ת"פ (רמ') 17042-04-16 **משטרת ישראל תביעות - שלוחה רמלה נ' פאדל** (31/1/17) - הנאשם הורשע בגרימת חבלה חמורה ובאיומים, לאחר שפגש בנהג מונית עמו היה לו ויכוח, הכה אותו במכת אגרוף עד כי המתלונן נפל ארצה, ובעט בו מספר פעמים. למתלונן נגרם שבר ברגל, והוא נזקק לניתוח. את האיומים השמיע עת נחקר בפני שוטר. **בית-המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בהעדר אופק שיקומי, הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי ופיצוי בסך 25,000 ₪ למתלונן**.

ט. ת"פ (מח' חי') 15816-06-09 **מדינת ישראל נ' זידאני** (20/5/10) - הנאשמים הודו בביצוע עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שתקפו בחוף הים אדם שהעיר להם על התנהגותם, והכו אותו בכל חלקי גופו באמצעות שברי בקבוקי בירה ואבנים עד שגרמו לו לחבלות רבות. שולם פיצוי משמעותי במסגרת סולחה. **על הנאשמים הוטלו צווי מבחן, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 18 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות, תוך ציון כי מדובר בסטייה מהמדיניות של הטלת מאסר בפועל**.

י. ת"פ (מח' נצ') 33863-04-12 **מדינת ישראל נ' הייב** (18/2/13) - נאשם 1 הורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונאשם 2 הורשע בניסיון פציעה בנסיבות מחמירות, על פי הודאתם, לאחר שנאשם 1 תקף את המתלונן על רקע סכסוך בין משפחות, והכה אותו באמצעות מוט ברזל עד שנגרמו לו חבלות קשות. נאשם 2 השליך לעבר המתלונן אבנים שעה ששכב חבול על הקרקע. **לנאשם 1 היה עבר פלילי ובית-המשפט סבר כי אין מקום בעניינו לענישה שיקומית. הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי. על נאשם 2, צעיר בעל עבר נקי, הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר על-תנאי וקנס**.

14. העבירות שביצעו הנאשמים נגועות באל'מות פיזית חמורה, בסיטואציה סתמית, אליה עלול להיקלע כקורבן כל אזרח, וכל משתמש בדרך. הסכנה הממשית בה היה נתון המתלונן, הופכת מקרה זה לחמור, ולכזה שמתבקשת בו אמירה חד משמעית של גינוי. הנזק אמנם איננו כבד, ולא נגרמה חבלה גופנית קשה, ואולם נראה כי פגיעה קלה יחסית זו הנה תוצאה של מזלו הטוב של המתלונן, שתוקפיו רוסנו על ידי אחרים. במקרים מצערים אחרים, מתדרדרת תגובה ספונטנית בגין טרוריה או סכסוך של מה בכך לפגיעות קשות, ואף לאובדן חיי אדם, ולפיכך אין ככלל מנוס ממסר עונשי בהיר שיגנה גינוי מוחלט כל

אלימות דומה של אדם כלפי זולתו.

15. נוכח המפורט לעיל, אני מקבלת את טענת המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה ל-12 חודשי מאסר, עם ענישה נלווית.

גזירת עונשם של הנאשם

16. אקדים ואומר -במקרה דנן החלטתי בסופו של דבר, ולא בלי התלבטות, לקבל את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום. שוכנעתי כי שיקולי השיקום יש בהם כדי להטות את הכף להיעתרות להמלצת שירות המבחן ולהטלת עונשים חינוכיים וטיפוליים כצו מבחן וצו של"צ, תוך **סטייה ממתחם העונש ההולם**, ובהתחשב במכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

משקל מרכזי בהחלטתי ניתן לעמדת המתלונן, אשר הגיע לביהמ"ש וביקש להקל עם הנאשמים. מצאתי כי האינטרס הציבורי ייתרם במקרה זה באופן מיטבי אם יינתן משקל לעמדת נפגע העבירה, ואם יופנו הנאשמים להליך שיקומי, תחת הפנייתם לביצוע עונש מאסר.

מדובר באירוע שהתרחש בדצמבר 2017. מאז האירוע חלפו שלוש שנים, במהלכן, היחסים בין הנאשמים ובין המתלונן שוקמו, בין המשפחות בהווה אין סכסוך, והם מקיימים יחסי שכנות טובים ותקינים. בין הצדדים הושג, בסיוע מכובדים מכפרם, הסכם סולחה אשר הוצג לעיונו של שירות המבחן ועליו הוצהר בפניי, במסגרתו שילמו הנאשמים למתלונן פיצוי בסך 50,000 ₪. עמדת המתלונן, הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט, מלמדת כי המתלונן מחל לנאשמים, כי הנאשמים הביעו חרטה עמוקה על הפגיעה בו בפניו ונכונות לפצותו, וכי נטלו אחריות מלאה על מעשיהם. אף המתלונן ביקש מבית-המשפט להתחשב בעונשם של הנאשמים על מנת שלא לפגוע במרקם היחסים התקין שהושג.

בנסיבות אלה, ראוי לתת מקום להליך זה שיש בו להביא, ולו במעט, מזרז לנפגע העבירה, לצד היבט משמעותי של נטילת אחריות מצד הנאשמים ונכונות להתחייב להימנע מפגיעות נוספות בעתיד.

זאת ועוד, מדובר בשני נאשמים צעירים ביותר, ללא עבר פלילי. בשעת ביצוע העבירות היה הנאשם 1 בן 20 והנאשם 2 היה בן 19. הטלת מאסר ראשון על צעירים נעדרי עבר פלילי אינה עניין של מה בכך ויש לשקלה בכובד ראש.

נטילת האחריות על-ידי הנאשמים, החרטה שהובעה, האמפטיה למתלונן, העדר דפוסים עברייניים מושרשים, ורמת סיכון נמוכה ברמת חומרה נמוכה אותה הסיק שירות המבחן לגבי שני הנאשמים, הובילו את שירות המבחן לתת בעניינם המלצה חיובית, לשילובם בטיפול להפחתת הסיכון להישנות ביצוע

עבירות בעתיד, בשילוב צו של"צ.

עוד הובא בפניי כי במהלך השבועות האחרונים שולבו שני הנאשמים בקבוצה טיפולית, ואף שאין בפניי דיווח עדכני מאת שירות המבחן בעניין זה, ניכר כי הנאשמים עורכים כבר כעת מאמצים לשינוי ולשיקום.

17. נוכח המפורט לעיל מצאתי כי אף שעקרון ההלימה, שהוא העיקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, בנסיבות ביצוע העבירות, עונש של מאסר בפועל גם אם לריצוי בעבודות שרות, הרי שבמקרה דנן שיקולי שיקום מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, ובמטרה לתת הזדמנות להמשך שיקום יחסי השכנות בין הנאשמים, המתלונן ומשפחותיהם. בשל הפיצוי ששולם לנפגע העבירה, לא ראיתי מקום לפסוק פיצוי נוסף במסגרת הליך זה.

סוף דבר

18. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשם של הנאשמים כדלקמן:

א. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, במהלכם יעמדו הנאשמים בפיקוח שרות המבחן ויבצעו את כל אשר יוטל עליהם.

ב. צו של"צ בהיקף של 180 שעות, אשר ירוצה בהתאם לתכנית שתוגש על-ידי שירות המבחן בתוך 30 ימים מהיום.

בית המשפט מסביר לנאשמים כי במידה ולא ימלאו אחר צווים אלה או יעברו עבירה נוספת בתקופת הצווים, יהיו צפויים לעונשים על העבירה בגינה הוצאו הצווים ובית המשפט יוכל לגזור את עונשם מחדש.

הנאשמים קיבלו הסבר בשפה הערבית על כך שהענישה שהושתה עליהם חורגת ממתחם העונש לקולא, ולפיכך, אם לא יקיימו את צווי המבחן ישנו סיכון להחמרה בענישה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים מהיום, לא יעברו הנאשמים כל עבירת אלימות פיזית.

ד. הנאשמים יתחייבו התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במהלך תקופה של שנתיים מהיום מכל עבירת אלימות פיזית.

הנאשמים יצהירו לפרוטוקול על התחייבותם זו.

עמוד 11

המזכירות תביא התיק לעיוני לאישור תכנית השל"צ ביום 19/4/20.

המזכירות תודיע לשרות המבחן, ושרות המבחן ימהר ויגיש את תכנית השל"צ המפורטת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר תש"פ, 12 מרץ 2020, במעמד הצדדים.

הנאשמים (בסיוע תרגום לשפה הערבית ע"י עו"ד ח'טיב): אנו מתחייבים לא לעבור כל עבירת אלימות פיזית במשך שנתיים מהיום, ואנו מבינים שאם נפר התחייבות זו נחויב בתשלום של 3,000 ₪.